

Camí de la primera gran manifestació

Amposta va aplegar el 28 d'octubre del 2000 la primera gran manifestació del territori contra el PHN d'Aznar. Allò va resultar un baló d'oxigen per a una PDE que en setmanes havia aconseguit reclutar 400 voluntaris per a preparar una lluita llarga

Terrse de l'Ebre Redacció

L'EBRE en paper del 6 d'octubre del 2000 feia un anunci carregat de morbositat: el ministre Jaume Matas, principal valedor del PHN transvasista d'Aznar, visitaria Amposta el 28 d'octubre per a participar en unes jornades sobre el desenvolupament de les regions del Mediterrani. Tot just el mateix dia en què hi havia convocat a Amposta la primera gran manifestació territorial contra el transvasament de l'Ebre. A més, el titular, Matas desafia el crit de 'pelat i al canal', treia tot el suc a les consignes més punyents i acabades de batejar entre el moviment antitransvasista que ja es manifestava setmanalment pels carrers de Tortosa amb novetats a l'hora de cridar: "Som solidaris, no subnormals" o "Matas dimissió. Pelat i al canal". Finalment, però, Matas no es va atrevir a fer actes de presència a aquelles jornades, a les quals també estava convidat el conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Felip Puig, igualment assenyalat pels antitransvasistes com a corresponsable de l'amenaça que suposava el PHN. Finalment, els responsables estatals, incloent-hi el director general de Costes, no van acudir a les jornades, en previsió de l'escàndol assegurat, i Felip Puig, de ruta pel Montsià, no va haver de participar en la clausura, tot i que en el seu cas sí que hi estava disposat.

Però sobretot, més enllà de la marxa enfront de Matas, que potser sí que es va sentir alludit pel crit de guerra que l'apuntava directament, el mes d'octubre va ser el del pas endavant que va suposar la multitudinària manifestació d'Amposta el dia 28, amb més de 20.000 persones contra el PHN en el que es va considerar la manifestació més multitudinària duta a terme a les Terres de l'Ebre fins aleshores, amb el lema 'Les Terres de l'Ebre diuen no al transvasament'. Un lema sense embuts que podia decebre els que jugaven a guardar la roba i haurien preferit una consigna que s'oposés exclusivament a aquell PHN que pretenia de traure 1.050 hectòmetres cúbics anuals d'aigua del riu. De fet, la riuada de gent amb el nus a Amposta

Imatge de la manifestació del 28 d'octubre del 2000 a Amposta. A sota, la portada del número següent de l'EBRE (dreta) i una obertura d'un número anterior.

acabaria expressant el rebuig no només als transvasaments sinó també al xantatge que portava implícita l'acceptació de compensacions de què parlaven alguns partits, especialment CIU o el PP i també puntualment alguns socialistes.

Vint dies abans de la cita ampostina, Saragossa va marcar el camí amb una marxa en què partits polí-

tics i entitats cíviques i econòmiques aragoneses van aconseguir aplegar 300.000 persones: la manifestació més nombrosa en democràcia a la capital aragonesa, segons remarca l'EBRE i malgrat els intents per descreditar-la per part dels dirigents del PP. Rafael Hernando, que ja feia servir el mateix estil que 18 anys després, assegurava que la manifestació, que bla-bla-bla, havia estat "una manipulació de l'opinió pública aragonesa amb fons públics".

L'èxit aragonès donava oxigen a les expectatives del moviment ebrenc, que va presentar l'acabada de constituir PDE en una sala d'actes de la Lira ampostina plena de gom a gom. De la mateixa manera que recent-

ment l'independentisme s'ha emmarallat en la capacitat de mobilització i la tenacitat de la PDE, aleshores la PDE posava com a referent d'èxit la manera en què la Conca de Barberà va aconseguir aturar, a còpia de sortir al carrer i de bastir estructures polítiques independents com la FIC, un Pla de residus de la Generalitat.

MULTITUD D'ADHESIONS La PDE va passar a implicar en poques setmanes, recordava el setmanari del 20 d'octubre, unes 400 persones voluntàries en l'organització de manifestacions, divulgació de missatges per Internet (sí, Internet: aleshores començava a agafar força este canal de difusió); preparació de pancartes i

d'activitats artístiques reivindicatives; vigilància (dels discursos) de les institucions o elaboració d'informació per a preparar recursos legals. La PDE s'estructurava internament en vuit comissions i ja eren 150 les entitats adherides a la plataforma, al marge d'un 5.000 persones a títol individual. A les presentacions en societat de la PDE a Tortosa i Amposta i a les manifestacions a la capital tortosina, s'hi va sumar una caravana de cotxes per a sensibilitzar i mobilitzar les comarques de la Terra Alta i la Ribera d'Ebre. Es començava a parlar de fer accions a Madrid i a Barcelona i treballar a llarg termini en previsió que la lluita fos llarga, com així va ser. Llarga i fructuosa. ■

També podrien transvasar el vent construint un tub fins a Barcelona.

Josep M. Franquet
ENGINEER AGRÒNOM I EXLIDER
ANTITRANSVASISTA DEL PP A TORTOSA